

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytűszékben.

Az ütött-kopott nép.

(Dr. P.) Szegény, elhagyatott, falusi nép, ki lesz a te segitőd, a te gyámolod?

Nincs az a széljárta, horpadt szerházú, vakolatából kivedlett, sárral tapasztott kutyakaparó, melyhez Magyarországon a nép közigazgatási állapotát s életkörülményeit hasonlítani lehetne. Ha volna olyan kutyakaparó, melynek nincs udvara, nincs portája, melynek hideg volna tüzhelye, s szereszéjjel hullnának falai, azt a szegénység terhe alatt roskadozó, rongyos, fonnyadt arcu lakók, ezek az örömtelen existenciák, fölguytanák s elmenének... Amerikába.

Szent Isten! Milyenek azok a faluk a magyar kultur-államban! Ha a falvaknak is van fiziognomiájuk, Magyarországalunak arculatáról a rendtelenségnek, a föl-ozlásnak, a bomlásnak, a züllésnek, az éhségnek foltjai rínak le, melyeket közbe-közbe még a kényuraságnak, a szívtelenségnek, az elnyomásnak, s az elsötétült nép-kedélynek barázdái szántanak föl! Milyenek azok a faluk a ruthéneknek, a székelyeknek, a felvidéki tótoknak szomorú földjén, s milyenek azok a magyar faluk is, hol a műveltségben való elma-

radottság nem pótolja a magyar közállapotoknak mesés rendtelenségét, s hol az együttűs s fejletlen nép támasz és segély nélkül vivődik s vergődik!

A mi népünk elhagyatottságának egyik főoka a rossz közigazgatás; nem a személyeket, hanem a rendszert értjük, bár a közállapotok illeten súlyedése mellett az egyének közül is rendkívül sokan számtalan kifogás alá esnek. Azonban a kivetni való elemek miatt a tiszteletrémeltő férfiakat nem akarjuk, nem is akarhatjuk sérteni, sőt a rostálatlan, gazos buza közt az arany-buza magot annál többre becsüljük. De magának a rendszernek hiányosságán egyesek buzgalma s ügyszeretete nem lendít, s ahol aztán nyomorult kezekre van bízva a gépezet, ott annál biztosabban s annál kíméletlenebbül ront s siettet a népnek pusztulását.

A magyar közigazgatás képtelenségét legjobban bebizonyította egy komárommegyei, jogvégtett falusi bíró és hozzá gróf is egy személyben, aki következetesen végrehajtott minden törvényt; lett is erre maga hadd-el-hadd. Egyre kapta a megyétől a leiratokat, hogy ezt meg azt a törvényt, ezt meg azt a rendeletet további

intézkedésig végrehajtani nem szabad. S valahányszor ily leiratot kapott, külön iratesomóba kötötte a kifogásolt törvényt és rendeletet, amely iratesomóra ezt írta rá: *végrehajthatatlan törvények.*

Mikor már jó nagy garmada került a végrehajthatatlan papiros-törvényekből s kinevette magát rajta a község. járás, megye, Hieronymi miniszter magához kérte a gróf-bíró, hogy az akkor szóvá tett közigazgatási reform ebből a gyűjteményből is okuljon.

Azóta sem okult, hanem tovább okvetlenkedik.

A mi kiváltképen szemébe ötlük az európai embernek a magyar falvaknak Ázsiájában, az az a körülmény, hogy a közigazgatás nem gyógyítja a népnek sérelmeit, hogy kiszolgáltatja az önkénynek az ütött-kopott parasztot, hogy a rendtelenségnek, a végre nem hajtott s nem rendezett ügyek bozódjába kergetett népet nem segíti, hogy hivatalok, pénzüzetek keresztüljárhatnak a paraszton, hogy bélyegesonkítások s hamis adók kivételében, elmarasztalásokban nem talál a nép kellő védelmet, hogy bizonyos közügyek elintézésében, melyekhez joga van, süket

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

DOLFI.

Mindenekelőtt engedjék meg, hogy — a mint illik is, — bemutassam a darab hősét a maga teljes és kedves egészében:

A neve: Maláta Adolf. Azt hiszem, hogy e név magában véve nem kompromittáló. Foglalkozására nézve a kukutyin-bőszörményi helyi érdekű vasut mellé beosztott számvéviségi osztály helyettes vezetőjének a tiszteletbeli helyettese. Azt hiszem — a cím után, hogy e mesterség sem kompromittáló, sőt elég tekintélyes állás lehet, pláne ha az ember a névjegyről olvashatja s hozzá még: nem tudja, hogy ez a kukutyin-bőszörményi h. é. vasut miféle díszes hadsereggel dolgozik.

Különbben pedig igen jóra való becsületes ember. Sőt én igazán okos embernek is tartom még pedig azért, hogy dacára harminckét évének, még mindig — agglégény. Azt hiszem, ez eléggé elfogadható indko, tekintve azt, hogy neki nincs nőtlenségi fogadalma.

Nekem különben igen jó barátom. És ő eléggé is tudja méltányolni e barátságot, a menyinyben kölcsön nem igen szokott kérni, — sőt mindig nyitva áll előttem — tárcája. Igaz, hogy legtöbbször üres, de ez mit sem ront le a barátságból. Emellett igen kedélyes, mulatni szerető fiú, kinek az ember mindig hasznát veheti Szóval, mint mondan szokták, — jó fiú.

Én legalább mindig szerettem, s mindig érdeklődtem sorsa iránt. Ismertem is úgy mint akár a zsebet. Ugy tudtam vele bálni, mintha apja ettem volna.

Természetes tehát, hogy ilyen benső viszony mellett semmiféle kedélyes változás sem kerülhetett el figyelmemet. Hacsak ránéztem az én Dolfi barátomra, már tudtam, hogy állunk? Ha mosolygott, s eléggé tekintélyes bajuszát pödörgette, akkor már tudtam, hogy megyünk a — „restibe.“ Persze ő fizetett. De ha a világ romlottságát, a kormány szükmarkuságát emelgette, mindjárt tisztába voltam azzal, hogy szegény embernek valami baja van. Mert az a jó szokása volt, hogy a maga bajáért mindjárt az egész világot szidta s különösen szeretett egyet ütni a kormányon, — ámbár újságot soha sem olvasott.

Ilyenkor aztán én vigasztalom. És rendszeren sikerült is megbékítenem.

Nem csoda hát meglepetésem, mikor egyszer csak azt kellett látnom, hogy hiába minden vigasztalásom, az én kedves Dolfi barátom csak nem akart kibékülni a világ folyásával.

Szóltan, szomorú volt mindig. Csak irt-irt, meg sóhajtozott. Ha szóltam hozzá csak úgy odavetve válaszolt.

Ez szegyet ütött a fejembe. Ennek az embernek komoly bajának kell lennie, — gondoltam. S kezdtem utána járni a dolgnak. Megfigyeltem minden mozdulatát s mondhatom, hogy lassan-lassan sikerült megállapítanom a diagnózist.

Feltűnt ugyanis az, hogy míg azelőtt az én Dolfi barátom csak minden héten egyszer borotválkozott, most minden második nap megiszotgatva állított be a hivatalba. Ez gyanus volt.

Azelőtt nem sok gondot fordított az „anzug“-jára sem. Most egész divatosan kezdett öltözködni, sőt néha-néha egy-egy hatalmas szegfü is virított a gomblukában. Ez még gyanusabb tette. De még mindig bízam benne, hogy nem gyógyíthatatlan a baj.

De nem sokáig tartott bizalmam. Az én Dolfi barátom egyszerre agyonütötte minden reményemet.

Egy délután ugyanis azon csiptém meg, hogy nagyban tanulmányozta a Csillag Anna kisasszonyhoz írt, hálától duzzadó köszönetnyilvánításokat.

Ez már aztán igazán szegyet ütött a fejembe, lévén az én Dolfim alaposan — kopasz.

De még inkább tönkresilányult minden bizalmam, mikor harmadnapra egész csomagot kapott. Eltem a gyanuperrrel s féltetve minden diszkreációt, megnéztem a gyanus csomagot.

Hát uramfia, az Csillag kisasszony pomádéját hozatta meg a szerencsétlen flótás.

Most már tisztába voltam vele. Megtudtam állapítani egész határozottan a diagnózist. Az én szerencsétlen barátom szerelmes lett s mint a kórjelek mutaták, baja már elég idültté vált oly annyira, hogy nem igen lehetett bízni a felgyógyulásában. Mondhatom, hogy igaz szivből kezdtem sajnálni szegény gyereket. De hát gondoltam: az idő legjobb orvosság.

Ez se segített rajta. Sőt a kórtünetek egyre sürűbben mutatkoztak. Egyszer azon kaptam, hogy valami rettenetesen cifra címlapu „szerelmes levelezőt“ forgat. Máskor meg hírtelen eltűnt az irodából s mikor titokban utána lopóztam hát uramfia, az én Dolfikám a házmaster tizenkét éves leányának — udvarolt. Még pedig hogyan? Ugy beszélt vele, hogy Don Quijotte sem beszélhetett különben az ő Dulcinejával.

Ez már határozottan arra mutatott, hogy közel jár a deliriumhoz.

Ő ugyanis, lévén a nőekkel szemben eléggé gyáva, — így akarta magát belegyakorolni az — udvarlásba. Azt a szegény kis leányt. győ

fülekre talál, lóthat-fúthat Ponciustól. Pilátusig, főlebbezhet, félfolymodhatik, kérényezhet s végre is tehetetlenségén k s hiábavaló öröklődésének belátása után a nyögés s csendes fohászokadás keserűségébe merül.

Ily állapotoknak eltűréséhez lent egy műveletlen, elrongyolt, elfásult nép, fönt pedig a közigazgatási rendszer teljes bankrotja s a közigazgatást vezető szervekbe száradt, hagyományos uri szellem kell, melynek nincs szíve a paraszt iránt. Közigazgatásunknak nem volt szíve a nép iránt éppenúgy, mint a hogy törvényhozásunknak sem volt szíve, nemcsak régen, mikor a nemes ember még külön fajzatnak tartotta magát, hanem még a XIX. századnak népfőlszabadó tavaszában sem; akkor is minden, ami ide bevág, frázis és tettliány és porhintés volt. A magyar törvényhozás a falu népével nem törődött; ahelyett a börszét s a „kereskedelmet“ hízaltta. Hogyne, hisz ha a börze nem is volt csont az ő csontjából, azért a kizsartolt népnek megroppant s szétszedett csontjaiból neki is jutott egy kis velő s magyar földön is igaz az a német közmondás, hogy: Wer schmiert, der fährt!

Mindezek után az a fohász tör ki szívünkbelől: Népszövetség és közigazgatási reform jöjjön el a te országod!

De megtoldjuk a fohászt azzal a kérdéssel, melyet az elhagyott népnek nyilt s lappangó barátaihoz intézünk: Nem lehetne-e a nyilvánosság igénybevételével is ezeken a rothadt állapotokon lendíteni? Igy végezze a sajtó közhasznú munkát!

Tisztelettel kérjük lapunk olvasóit, hogy az új évnegyed elején az előfizetéseket lapunkra megújítani kegyeskedjenek.

törte agyon mindenféle limonádé ízű dolgokkal, Hogy miket beszélhetett neki, azt nem tudom, de hogy nem valami nagyon okos dolgokat, azt abból következtetem, hogy egy alkalommal egy ilyen próbautvarlás után magam hallottam, mikor a kis leány egész ijedt képpel szaladt be az apjához s iszonyu sajnálkozó hangon csak ennyit mondott:

— Edes apám, a Maláta ur aligha meg nem bolondult!

No Dolfi barátom, gondoltam magamban, ha a te udvarlásaid ilyen következtetéseket vonnak maguk után, akkor még lehet — reményem.

Hiába! Dolfi csak tovább hajtott a lejtőn. Én már kezdtem lemondani arról a reményről, hogy valaha még csak hasznavehető ember is lesz belőle.

Abba is hagytam a kutatást s további megfigyeléseimet. Gondoltam, hogy ugy is már az ördögé.

Egyszer aztán, — egy szép nyári reggel, — egészen új ábrázattal állított be a hivatalba. Addig ugyanis, mióta szerelmes volt, az arca is mindig sáppadt, megnyult volt s akkor reggel csakugy ragyogott az örömtől. De még jobban feltűnt nekem az, hogy nemcsak az arca volt piros, hanem a még meglevő hajzata s a fejbujja is alaposan virított.

Epen kérdezni akartam az utóbbi virulásnak oka felől, — mikor odalépett hozzám s valami különös mekegő hangon, — (ilyen lehet a boldogságtól reszkető hang a novellistáknál) sugta a fülembe:

— Barátom én boldog vagyok.

Én bolond-ra értettem s azért lelkeim egész meggyőződésével mondtam rá:

ÜJDONSAGOK.

— **A király nevenapja.** A királyához mindenkor hű magyar nép. Szfejérvár szab. kir. város hazafiás közönsége ma is mély megilletődéssel ünnepelte meg Ő Felsőge névünnepe. A házakon nemzetiszimű lobogó hirdette az örömnapot. A székesegyházban délelőtt 9 órakor ünnepélyes szent mise tartatott, melyet dr. Városvy Gyula megyés püspökünk celebrált. — A templomot zsúfolásig megtöltötte az imával ünneplő közönség, a kiknek sorai-ban helyet foglaltak a két törvényhatóság, a hadsereg s a közhivatalok képviselői igen szép számban. Imájukkal együtt szálljon az égbe az egész nemzet lelkéből fakadó s mai napon felhangzó szép királyhymnus! Éljen a király!

— **Két előadás a templomban Don Boscóról.** Október 12-én, vasárnap délelőtt a főtemplomban két előadás lesz. Don Boscóról és csodálatos műveiről. Don Boscó magyar Szalézi papja fogja tartani. Ő az úgynevezett *piroskönyv* írója és a magyarországi *Első Rózsafüzér*ek megalakítója, a ki *Páter Angelikus*z név alatt annyi sok éven át szerkesztette a *Legszentebb Rózsafüzér Királyját* és két albumban bemutatta Őszentségének, XIII. Leó pápának a magyarországi összes Rózsafüzérket, a miért Ő Szentsége neki köszönetet is küldött. Ez a jeles népszónok, a ki sok helyen személyesen is megjelent és hirdette a Szent olvasót, most egy másik nagy műben fáradozik. Papokat nevel Olaszországban *magyar fiukból*, a kik aztán édes hazánkban a szegény, elhagyott gyermekeket ingyen fogják nevelni, oktanni és így megmentik őket a testi és lelki veszedelemtől, most sok ilyen elhagyott ifju a förtötönökbe kerül. Most felügyelet nélkül elromlanak. Ha bejönnek édes hazánkba a *magyar szalézi papok*, ezek elejét veszik a nemzet e nagy veszedelmének. Már előre felhívjuk közönségünk figyelmét a magyar szalézi pap rendkívül érdekes előadásaira. Don Boscó e népeket mentő művei: már az egész világon el vannak terjedve s magyar népünk is e művektől várja mentését. *Az előadások után lesz az ismertető nyomatványok kiosztása s a szegény magyar szalézi növendékek intézetének javára adományok átvétele.*

— **Küldöttség az Igazságügyminiszternél** A duna-adori közjegyzőség betöltése dolgában nepes küldöttség járt Plósz Sándor igazságügyminiszternél. Acs Károly, a küldöttség szónoka kifejtette, hogy a duna-adori és sárbogárdi járás nevében meleg pártfogásába ajánlja a miniszternék dr. Rektoris Lajos eddigi közjegyzőhelyettesét. A miniszter válaszában kiemelte, hogy sulyt helyez a kerület lakóinak véleményére, másrészt azonban a pályázat azért van, hogy a legérdemesebb neveztessek ki. Különben, ugymond a miniszter, tervben van, hogy Sárbogárd is közjegyzőséget kapjon. Végül a miniszter bemutat-tatta magának a küldöttség tagjait. — Mi azt hisszük, hogy a küldöttség teljesen eredménytelen munkát végzett a miniszternél, mert Pálffy Károly helybeli ügyvéd kinevezését beavatott körökben máris beféjeztnek tartják. Arról pedig, hogy Sárbogárd is kap közjegyzőséget, mostanában szó sem eshetik. Ez is azonban csak a miniszteri ígéretek közé tartozik.

— **Egyház-zenei kongresszus.** A dr. Samassa József egri érsek védnöksége, *Katinszky* Gyula prépost, kanonok díszelnöksége és *Bogisich* Mihály v. püspök, prépost, esztergomi kanonok elnöklete alatt álló „Országos Magyar Cecilia-Egyesület“ október hó 8-án és 9-én Egerben tartja IV-ik egyház-zenei kongresszusát és IV-ik rendes évi közgyűlését. A kongresszusra jelentkezni lehet dr. Bundala János egyesületi igazgatónál (Budapest, Mária Terézia-ter 9. sz.) vagy Pogácschnigg Guidó Egyesületi alelnöknél (Eger). Napirend: Október 8-án: 9 órakor „Veni Sancte“ a főszékesegyházban, utána 10 órakor közgyűlés a Liceum dísztermében, a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó beszéd; mondja *Bogisich* Mihály c. püspök, prael. kanonok. 2. Jegyző jelentés az egyesület működéséről: *Meisner* Imre, jegyző. 3. „Az egyházi zenéről“; felolvassa *Küzdő* Aurél, cist. r. tanár. Fél 1 órakor: Közösebéd a „Koroná“-ban. 3 órakor: „Lyturgikus vesperas“ a főszékesegyházban, az érseki fikepezde II., III. és IV. éves növendékeivel. Vacseryne után a város nevezetességeinek megtekintése. Október 9-én 9 órakor zenésimé a főszékesegyházban, utána pedig folytatják a közgyűlést, a következő tárgysorozattal: 4. Igazgatói jelentés: dr. *Bundala* János, egyes. igazgató. 5. „Népének az egyház szolgálataiban“; felolvassa *Tornyay* Ferenc, csalai plébános. 6. Jelentések. Indítványok. 7. Tisztújítás. A választmány kiegészítése. Háromnegyed négy órakor egyházi hangverseny a főszékesegyházban.

— Azt látom!
— Ő még tovább beszél.

— Ugy-e látod? Leolvastad arcomról, egész valómról.

— Még a fejed bubjáról is, — gondoltam magamban.

— Most már nem titkolom tovább előtted boldogságomat: — (most értettem csak meg, hogy miről beszél) — s kötelességemnek tartom, hogy neked, mint az én legjobb barátomnak őszinte szavakkal tárjam fel lelkeim, szívem igaz érzelmeit.

(Aha, gondoltam, — a „szerelmes levelező“!) Engem megleptek a szavak, mert nem voltam rá elkészülve. De azért elég jámbor pófával hallgattam tovább.

— Eszrevetted, — mondta tovább, egy idő óta, hogy nem vagyok a régi, hogy megváltoztam s valami különös ábrándos melancholiának lettem rabjává.

(Ez az ember becsapta az egész szerelmes levelezőt.)

— Oh igen, igen, — rebegtem eléggé résztvevő hangon.

— Es most, — nyögte tovább, — most elérkeztem a boldogság tetőpontjára. Barátom, remélhetek!

— Én nem — gondoltam, de hagytam tovább beszélni s csak azért sajnáltam, — hogy mennyi idejébe kerülhetett neki, míg ezt a sok bolondot ilyen jól bekebelezte.

— Az a dicső lény, az az angyal az enyém lesz!

— Hátla Istennek — legalább a végére jutottunk, — teitem hozzá magamban.

— Olvasd, olvasd csak ez angyali sorokat.

— Egy levelet adott oda, a miből valami kétes értékű levendula illat áradt ki s az volt beleírva, hogy valami Boriska nevű leányzó osztozik valami szerelmes érületekben s bármikor szívesen epedő szívvel várja a — címzettet. Hát mikor én ezt végigolvastam, az egész olyan hatást tett rám, mintha ezt a levelet nem valami Boriska, hanem egy igazi Borbála írta volna.

De nem sokáig tételődhettem e fölött, mert az én Dolfi barátom, ugy látszik, ki akarván adni magából az egész bevett szerelmes levelezőt, — tovább kezdett beszélni.

— Olvastad — hát, ez isteni sorokat! Érted — ugy-e már boldogságomat? Fel tudod fogni azt a mennyei érzést, mi lelkemet eltölti!

Én nem mertem rá nézni, mert mindig a feje bubján akadt meg a szemem s alig tudtam ilyenkor elfojtani a kacagást. De végre is szólnom kellett, nehogy kétségbe vonja baráti érzelmeimet, másrészt meg már szerettem volna tudni, hogy hová lyukad ki a dolog?

— Osztozom boldogságodban, — mondtam nem minden páthosz nélkül, — csak azt nem tudom még, hogy ki az a boldog halandó, ki szivedet bírja?

Egy pillanatra elhallgatott barátom s csak később mondta rá:

— Egy angyal.

— Hm! Angyal, — hát ezt elhiszem; de ha már földön járó angyal, hát valami nevet csak adtak neki.

— Boriska ő, az édes!

— No jó Boriska, — de hát Boriska van száz meg ezer. Hát melyik a sok közül a te Boriskád? Csak ismered tán közeléről!

— **Knöbel Elemér állapota.** A Knöbel-Fehér-féle pizsolypárba-j élő-halottja, Knöbel- Elemér tanító megronszolt szerveivel még mindig élet-halál között fekszik a szent György kórház-42. számú szobájában. Az érdeklődés ma sem kisebb, mint volt eddig s a részvét nap-nap után nő, a mit csak fokoz az özvegy édesanyjának fájdó szertete. Szinte kizárólag az Isten végtelen irgalmának köszönhető, hogy a gyilkos golyó által teljesen átlőtt test még mindig életjelt ad magáról; hogy lassan hervadva menjen át a senki által el nem kerülhető enyészetre. Egy hét óta sajom az édes anya fájdalmas szívbebe s felő, hogy az alig elkerülhető katasztrófa gyermeke koporsóján válik végzetessé a fájdalmas édesanyára. Adjon az Úr neki elég lelki erőt a rettenetes csapás elviselésére s talájon vigaszt a résztvevők rokonszeretében, mely megosztani igyekszik a jó anyának s egyetlen gyermekének mély bánatát.

Knöbel Elemér állapota még mindig aggasztó s a felgyógyulás reménye csak azon egyetlen körülményben leli magyarázatát, hogy a fiatal ember halálos sebével immár 8 nap óta megbirkózott. Az orvosi diagnózis szerint a kezdetben heves tüdőgyulladás már oldódik s teljes lefolyása remélhető. Ezért szűnik a láz annyira, hogy a chinin használata már feleslegessé vált. Sokkal veszedelmesebb a másik jelenség: a kö-rülírt haszhártyagyulladás (peritonitis circumscripta). Az általános, de főleg az idegzetnek nagyfoku gyengeséget jelent a három nap óta szűnni nem akaró csuklás. A tüdőlebenyék s a májlebeny átlövése már magában véve életveszélyes s a folytonos csuklás most már arra enged következtetni, hogy emberi számítás szerint a felgyó-nyulásnak reménye is ki van zárva.

Megemlítjük végül, hogy Knöbel Elemér tanító ellen *Alaghy Dezső* iskolaszéki elnök a fegyelmi eljárás elrendelését kérte. Törvény ki-vánja ezt s így nincs okunk rajta megítélődni, a mint hogy senki sem ütődött meg azon, hogy a katasztrófa beállta előtt a párbajozó felek s a párbajsegédök ellen a vizsgálóbíró, illetve a rendő-rhatóság a vizsgálatot nyomban megindította. A jog és törvényszerű eljárás a mellékkörülmények enyhítő vagy súlyosbító hatását elismerni tartozik, a vétség kritériumára azonban főleg a jelen eset-ben döntő, illetve minősítő befolyással nem bír.

— **Pártértekezlet.** Az országgyűlési néppárt folyó hó 7-én, kedden délután 6 órakor saját kórhelyiségében Budapesten (József-körút 35.) ér-tekezletet tart.

— **Panama a kor. betegségyógyász. pénztárnál.**

A hírlapírói hívatás ismét szomorú eset publiká-sára -készetet bennünket: A kórületi betegségyógyá-zó pénztár egyik jómódúru, ügyes tisztviselőjével *Bartos Gyula* titkárral esett meg a könnyelmű hiba, a minek következtében állását feltétlenül elveszti. De azért annak, hogy pénztárvételre fel-jogosítva nem volt, mégis az eddigi vizsgálat ered-ménye szerint 265 korónát vett fel magáhozoktól s azt nem szolgálta át a pénztárnak. A bo-dajki vendéglős eseténél jött rá *Fily Márton* el-nök, a kinek feltűnt, hogy a vendéglős nem fizet. Felszólították, de látszólag eredménytelenül, míg végre hétfőn, szeptember 29-én személyesen be-zélt az illetővel s ekkor napfényre került a dol-g. *Bartos* titkár még néhány helyen szedett fel pénztári illetéket illetéktelenül s bár a pénz-tár az eddigi adatok szerint károsodást nem szen-vedett, a magánfelek elég érzékenyen károsodnak. *Bartos* Gyula megígérte, hogy f. hó 6-án ren-dezi a kérdéses dolgokat, a mi után természet-szerűleg állását vesztí el. Mi kötelességcszerűleg felhívjuk a közönség figyelmét e dologra s a mennyiben bárki pénztári illetéket adott át *Bartos* titkárnak, úgy a saját jól felfogott érdeke meg-kívánja, hogy az elnökségnek ezt bejelentse. Bár eddig a pénztár a vizsgálat szerint nem károsodott, ezek után nincs kizárva, hogy nagyobb vállalatok s a pénztár között kötött szerződéseknek nem fordult-e elő oly szabálytalanság, melyből a pénztár nega-tive szenvedett károsodást. Az esetről egyébként *Reá István* főkapitány, mint I. fokú iparhatóság és dr. *Sádra Gyula* ügyvéd, mint a pénztár ügyésze is tudomással bír. Mi az ügyet a köz-zönség érdekében figyelemmel kísérjük:

— **A tanítói nyugdíjtörvény módosítása.** Az ország tanító-egyesületei már számtalan feliratban kérelmeztek a tanítói nyugdíjtörvény reformját, de-eddig eredménytelenül. *Wlassics Gyula* vál-lás-és közoktatásügyi-miniszter ígéretet tett, hogy a most-ősszel megvalóul országgyűlési üléssza-kokon benyújtja ezt a törvényjavaslatot, de-anak benyújtását a pénzügyminiszter közbelé-pésére — 1904-re halasztották. Az új javaslat ugyanis az államra nagyobb terhet ró az eddi-ginél, a mennyiben még az iskolakötelesek '30

álléres járulékaival együtt is a tanítói nyugdíjalap válságos jövőnek néz elébe. Okozta a válságos helyzetet az a körülmény, hogy az állami tani-tóknak néhány év alatt négyezerre szaporodott óriás száma arányában az állam nem növelte a maga tanítóért való kincstári befizetést. Hasonló-képen az alapra nehezedő állami polgári iskolai tanárok bevonása. Az alap helyzete csak akkor lesz reális, ha a mostani 300.000 korónás évi ál-lami hozzájárulás helyett a kincstár évenként két-millióval segíti a nyugdíjalapot. A kultuszminisz-terium most mindössze csak 600.000 koronát kért a pénzügyminiszteriumtól, amire hár szerint, meg-érkezett a pénzügyminiszternek halasztó vélemé-nye. Szóval az évek óta tartó ígéretnek a vége az lett, hogy a nemzet napszámásainak nagylel-kién oda vágta a miniszter: Nesze semmi, fogd meg jól!

— **Dr. Riffer Géza** kórházi orvos, mint hall-juk, november elején a Szent György kórház-alhagyja s orvosi gyakorlatra városunkban telep-szik meg. Öreg-utca 10. sz. alatti lakásán a de-rék, jómodoru fiatal orvost testi szenvedéseikben bizonyára sokan fogják felkeresni, a mire ismer-ven eddigi ügyességét nem ok nélkül tarthat számon.

— **A kormány és az irógépek.** A belügymi-niszteri anket folyamán érdekes határozatot hoz-tak: *Fényvessy Ferenc* veszmémi főispán ugyanis felvette a kérdést, hogy a vármegyei írvászekék elfogadhatják-e és őrizhetik-e az olyan okmá-nyokat és kötelezvényeket, melyek a mai divatos írógépekkel vannak megírva. Szerinte ezeket nem volna szabad elfogadni és ez iránt indítványt is tett. *Gátnér Gyula* államtitkár igen helyeselte *Fényvessy* indítványát, mert szakértőtől tudja, hogy oly festékekkel is lehet írógépen írni, hogy a szöveg 8—10 év múlva egészen eltűnik. Az anket magává tette az indítványt, a mire az okmá-nyokkal dolgozó közigazgatási hatóságok figyel-mét jónak láttuk felhívni.

— **Balassa.** Orbán István Kecskemét belső-sor 32. sz. alatti lakos a Mann-féle téglatelepen végez napszámás munkát. Tegnap este felé a föld-hordásra használt, keskeny vágányú vasut körül foglalatokodott, miközben egyik munkástásra a vasut-kocsit neki lödítötte, minek következtében Orbán elesett, a kocsit alá került s több helyen, de főleg a lábán jelentékeny, de nem veszedelmes zúzódást szenvedett. Dr. Molnár József ker. or-vos nyújtotta az első segélyt, a mi után a men-tők a Szent-György kórházba szállították.

— Hogy ismerem-e? Láttam s látni őt, annyi, mint szeretni.

Magamban a pokolba kívántam minden sze-relmi levelezőt, mert az én Dolímat ez egészen megbolondította.

— Hol lakik? — kérdeztem már türelmet-lenlenkedve.

— Őh hát hol lakhatnék, ha nem a Rózsa-utcában. Ott láttam mindennap; — hisz arra já-rok, pillanatra csak, az igaz, de nekem ez is bol-dogság.

— Mikor először megláttam, már éreztem, hogy szeretni fogom. Eppen az ablakon nézett ki. Azután mindennap láttam délután. Akkor min-dig az ablaknál volt. Máskor nem láthattam. Reggel sosem néz ki, csak az alakját, azt az anyagi termetét láthattam a félig leeresztett függöny mö-gött. De nekem ez is elég volt arra, hogy meg-szeressem. Végre is határoztam. Tegnap reggel egy levélben kiöntöttem érzelmeimet s a mint arra jöttem, hirtelen bedugtam a függöny mögött. Ő ott ült s elvette. Ámbár arcát nem láthattam, de — láttam mint reszket a keze. Arra kértem a le-vélben, hogy ma reggel adjon választ; tegye oda az ablakra, ott megtalálom. Imé a válasz. Olvástad.

— No ez ugyan elég romantikus szerelmi vallomás; — hát most miben lehetek szolgálá-todra? — kérdeztem az én szerelmes Dolíkimat.

— Arra akarlak kérni, ha lennél szives holnap délelőtt velem jönni hozzá s ott-nevem-ben megkérni — kezét.

— Ilyen hamar!

— Őh mi azt már elintéztük. En ama le-vélben már megkértem, hogy engedné meg, hogy

tiszteletemre tetsessim s együttél kézet is meg-kérhessem. S ő megengedte, hisz olvástad.

Ha már ennyire vagyunk, gondoltam, hát barátomra is jobb lesz, ha előbb esik át rajta. Megígértem neki, hogy másnap vele megyek.

Úgy is lett. Másnap úgy tizenegy óra felé beállítottam Dolíhoz. Ő már járt egészen kiöltö-zve. A mint megpillantottam, alig ismertem meg, olyan dús fekete hajzat borította fejét. Eszrevette meglepetésemet s nem minden-zavar nélkül si-etett felvilágosítással szolgálni.

— Hát tudod édes-barátom, — egy kis baj ért. Hát... tudod... — egy kissé kopasz vagyok, ... hát segíteni akartam magamon. Va-lami szert ajánlottak, — de megírtam. A hajam nem nőtt. Ugyan ki, de helyette egész vöröste festette azt is, a mi még van. Így csak nem mehetek kérőbe? Azért vettem e parókát. De ugy-e jól fest? Ugy-e nem lehet észre venni?

Megvizsgáltam, hogy pompásan néz ki. Aztán elmentünk. Mikor odaértünk (szegény Dolífit szinte a hideg rázta), — egy nő fogadott ben-nünket, ki legszébb férfikorát élhette.

— Engedje meg, nagyságos asszonyom, — kezdtem én.

— Őh kérem kisasszony, kisasszony...

— Nagyszerű — gondoltam magamban.

— Pardon, — folytattam, — mi igen fontos ügyben jöttünk.

A „kisasszony“ elpirult — s köhécselt, mi nekem éppen nem tetszett.

— Mi Boriska kisasszony kezéért esedezünk Maláta ur, kedves barátom számára.

Szegény Dolí barátom úgy reszketett, mint a nyártaléval s folyton a „haját“ tapogatta.

— Őh, — rebogta a vén leány — nagyon

megtisztelve érezük magunkat. Boldog vagyok, hogy ismerhetem Maláta urat, kiről olyan sok szépet hallottam. Őh, én nem fogom őt megfosz-tani a remélt boldogságtól, hisz ez nekem is csak boldogság lesz.

Dolí erre a sok dicséretre megemebrelte magát s kezét csókolt...

— Hát enyém lesz Boriskám? — kérdezte szegény tatár túlaradó örömmel...

— Ha kedved óhajtja, — igen... susogta az aggszűz mélységes szentimentalizmussal.

Nekem kissé furcsának tetszett ez a hely-zet s azért hirtelen közbevágtam.

— És a kisasszony hol van?

— Künn van a kertben. Tudja az ilyen fiatal leányoknak nem való látni az ilyen jelenet-t, — hamar zavarba jönnek...

— No majd behívom, szeretném én is látni.

Gondoltam magamban, ha már megkértem, hát legalább lássam, hogy érdemes volt-e a fáradság? Stettim is kifelé. Csakugyan a kertben volt s mondhatom, hogy igazán csinos kis jószá-gnak tetszett.

— Böcsánat Boriska kisasszony...

— Kérem... én nem vagyok Boriska,

Jolánnak hívják.

— Micsoda! Jolánnak! Nem Morgós kisas-szonyhoz van szerencsém?

— De igen f Csakugyan a „néni“ a Boriska,

— én Jolán vagyok!

— Erre aztán már engem is kivert a verejték.

— Szépén vagyunk, — gondoltam magam-ban. Hát akkor én eddig azt a vén skatulyát

segítettem pártá alá az én Dolí barátom boldog-ságára? De még reméltam!

— Hát hogy lehet az Jolánka kisasszony,

— **Lövöldöző szőlőtulaj uhlánus.** A mi uhlánus legénységünk egyideig úgy viselte magát, hogy nem igen hallatták magáról. Most ismét botrányos esetről hallunk hírt. Itt a szőlőterés, az uhlánusok is szüretelni akarnak, még pedig a tilosban. **Almásy Ferenc,** Malom-utca 35. szám alatti lakosnak kistelki szőlőjében múlt hó 28-dikán éjjel két és három óra között három uhlánus katona szüretelt s midőn Barna János szőlőpásztor tetten érte a tolvajokat, az egyik közülük szolgálati löfgyveréből gyakorló tölténnyel (vaktöltény) szemközt lőtte úgy, hogy a pásztor arca a puskapor-lövedéktől több helyen megégett. A katonák persze elmenekültek. Múlt hó 30-án dr. **Holly Géza** ügyvéd szőlőjében tettek látogatást s már f. hó 3-án **Havranek József** polgármestert sem kímélték meg, annak a szőlőjét is meglopták. Egyébként általános a panasza, hogy szőlőterés óta igen kedvenc séta-helye az uhlánus legénységnek a szőlőhegy s főleg a künn dolgozó női munkások ellen követnek oly gyalázatos morénytet, hogy hova-tova uhlánusaink valóságosan félve retgették alkjai lesznek a szőlőhegynek. A rendőrség megtette feljelentését az állomás-parancsnoknál, mi pedig nagyon szükségesnek tartanak, ha a legénység a köz- és személybiztonság érdekében laktanyafogsággal tartaték vissza az ilyen botrányos cselekményektől.

— **Meghívó.** A fejmegyei tantestület adonyi járás tanítókörre 1902. október hó 9-én d. e. 9 órákor az ercsi községi iskolában tartja őszi gyűlését, melyre annak tagjait és a tanügybarátokat teljes tisztelettel meghívja az **elnökség**. — Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Jegyzőválasztás. 4. Irva-olvasás, kritika és összehasonlítás a Czuk-rász Róza-féle mimikus irva-olvasás tanításával. Tartja: Mikulay Géza. 5. Vezérelvek fontossága a beszélgyakorlatnál. Tartja: Boronkay Gizella. 6. Netáni felolvasások és szabad előadások. 7. „Építőalap” ügyi. 8. Pénztár és a tagdíjak beszéde. 9. Jövő gyűlés helyének meghatározása. Ráckeresztúr, 1902. október 1-én. **Köcsi Mayer Gyula,** kör-elnök.

— **A kántorpróba** f. hó 6-án d. e. 10 órákor nem, mint egyik lapársunk írta, a ciszterciák templomában, hanem a *székesegyházban* fog megtartatni. A próba idejére az összes pályázók meghívtak.

— **A vasuti lopás.** Már hirt adtunk arról a lopásról, melynek nyomára szerdán reggel jött a vasuti főnökség. Akkor éjjel ugyanis 15-teherkocsiról titótték le az ólomzárt s néhány csomagot alaposan megdézsmáltak. Nevezetesen a Rei-

hogy mégis Boriskának írta magát a Maláta urhoz irt levelében?

A leány elpirult s némileg sértett hangon válaszolt:

— De kérem én Maláta urnak nem irtam ...

Megmutattam neki a levelet, a melyik szerencsémre nálam volt.

A leány elolvasta és mosolyogva adta vissza.

— Oh igen, — néni említette; ezt ő írta — s mondta is, hogy nagy változás áll be sorsában. S a mai naptól várja a boldogságot, a mit eddig hiába várt ...

— No szent Borbála! — szépen vagyunk! Hát ez a szerencsétlen tatár annak a Noé bárkájának vallott szerelmet, sőt meg is kérte ... Elrohantam.

— Meg kell mentenem! — gondoltam és siettem vissza a — boldog szerelmesekhez.

A mint odaérek, rohan ám ki az én Dolfi barátom kalap nélkül, paróka nélkül mint az őrut és rám se hederítve, inalt el ...

— Ezek úgy látszik már megértették egymást — gondoltam.

Ugy is volt. A kisasszonyt sirva találtam, Dolfiból csak a paróka maradt a kezei között.

En is szerettem volna odébb állni, de nem ment olyan könnyen. A vén leány nekem esett s hadart nekem össze-vissza mindent (de ezt már nem szerelmes levelezésből vette), a midől megérthettem, hogy engem is meg Dolfi is a legnagyobb gazembereknek tart, kiket karóba kellene huzatni de mindjárt.

Deár.

nitz Lipót által Mező-Komáromba indított csomagból 30 k. értékű cukrot, kávé s fűszereműt vittek el. Lányi Pál nagy-kanisai lakos címére Löcsén feladott ladából mintegy 500 k. értékű nő s férfi ruha s több aranyemű hiányzik. A tettes valószínűleg ugyanaz, a ki a szeptember hó 29-én egy bórondót lopott el, melyet a Szabad-Battyán felé vezető uton a 255 km. közelzónél találtak meg kifosztva. Az esetben is 220 k. a lopott férfiruha értéke.

— **Ó Szentsége a pápa magyar gyógyvize.** XIII. Leó pápa Ó Szentsége, a kinek magas életkorát és szellemi frissességét méltán csodálja az egész világ, magyar gyógyítót itallal él. A Vatikánban ugyanis a „*Pálma*” jézusú keserűvizet hoztatják Ó Szentsége egyenes utasítására, a ki e gyógyító itallal igen meg van elégedve. Ritka kiűntetés a magyar vizre, hogy a pápa asztalára kerül s méltó elismerés illeti Loser János, cs. és kir. udvari szállító céget, a „*Pálma*” forrás tulajdonosát, a ki e vizet a pápai udvarba szállítja.

— **Szüreti mulatság.** A „Székesfejevári Iparos Ifjuság Önképző kör” tagjai 1902. évi október 5-én a „*Pehér Bárány*” vendéglő összes termeiben saját pénzárta javára világpostával egybekötött zártkörű jelmezes szüreti mulatságot rendez. Kezdeté pont 8 órákor. Belépti-díj: Személyjegyi 1 korona. Családjegyi 1 kor. 60 fillér.

— **Nőváltoztatás.** *Macher Lőrinc* vértesszoblári tisztetű, soproni állatorvos vezetéknevű belügyministeri engedélyvel Merényi-re, Berger Pál cecei illetőségű legri lakos pedig Berkes-re változtatta, továbbá Kemler János sár-szent-miklósi születű, budapesti postaszolga nevét Vargára változtaita.

— **Bűnügyi föltárgyalások** A székesfejevári kir. törvényszéknél 1902. évi október hóban a bűnügyi föltárgyalások a következő sorrendben tartatnak meg: Október 1-én. *Idb. Derecski István* és 11 társa súlyos testi sértés büntette. — *Tatai János* és társa lopás vétsége. — *Homoki József* és 1 társa hat. elleni erőszak büntette. — 7-én. *Kereszturi András* és 2 társa lopás büntette. *8-án.* *Gerlinger József* 1 társa súlyos t. sértés vétsége. — *Rostási János* 1 társa súlyos testi sértés vétsége. — *Somogyi Lajos* súlyos testi sértés büntette. 11-én. *Ifju. Molnár Sándor* közokirat hamisítás büntette. — *Pélf István* lopás büntette. — *Marton Lőrinc* lopás büntette. 14-én. *Kovács Sándor* és 8 társa súlyos testi sértés büntette. — *Csonka András* lopás büntette és vétsége. — *Vanek József* lopás büntette. 15-én. *Lovász József* 1 társa lopás és org. büntette. — *Horák György* magánokirat ham. büntette. — *Enyedi Mária* lopás büntette. 18-án. *Ifju Varga Mihály* magánlak megs. büntette — *Mayerhofer Istvánné* és 2 társa lopás stb. büntette. 21-én. *Reich János* és 2 társa csalárd bukás. 22-én. *Enes Ferenc* lopás büntette. — *Schweineinger János* lopás büntette. 25-én. *Molnár Lajosné* és 1 társa csalás büntette. — *Dobrovics József* lopás büntette és vétsége. — *Váradai József* lopás büntette. 28-án. *Karpinsky Ferenc* és 2 társa lopás büntette. 29-én. *Fényes László* párviadal vétsége. — *Sörös József* és 3 társa súlyos testi sértés vétsége. — *Lendvai István* és 3 társa lopás vétsége. 30-án. *Banóck Mihály* szánd. emberölés büntette. — *Nagy Ágnes* gyermekölés kísérletének büntette. — *Özv. Böhm Ferencné* lopás büntette. — *Buchwald Rozália* lopás büntette.

— **Köszönetnyilvánítás.** A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egyletének helyi fiókja által szeptember 28-án rendezett szüreti mulatság alkalmával felülfizetni szíveskedtek: Havranek Antal 10 koronát; *Kristóf Károly,* *Jost Fülöp* 2 k. 40—2 k. 40 fill.; *Esser Alajos,* *Ispáits Ignác,* *Rejka Károly* 2—2 k.; *N. N. I.* k. 50 fill.; *Csizmadia Vendel* 1 k. 40 fill.; *Bürgermeister György,* *Schmöltz László,* *Szeidl János,* *Gróf Imre,* *Knazovitzky Elemér,* *Balassa János,* *Károlyi János,* *Peld József,* *Varga András,* *N. N. I.* k.; *Molnár Miklós* 60 fill.; *Halmi József,* *Tombor József,* *Schmidt József,* *Tujner Ferenc,* *Bonc István,* *Nyári György,* *Özv. Bernáth Károlyné,* *Kőrösy Gyula,* *Knittelhoffer Józsefné,* *Károlyi József,* *Pethó Lajos,* *N. N. I.* k. 40 fill.; *Vastics József* 30 fill.; *Hordós Sándor,* *Krausz Győző* 20—20 fill. A felülfizetőknek ez uton is köszönetet mond a *rendezőség.*

— **Fedeztetési állomások a moóri járásban.** A Fejérmegye területén 1903. évben felállítandó fedeztetési állomások megállapítására kiűldött hármias bizottság javaslata szerint a jövő évben fedeztetési állomások lesznek Csákváron, Ónodon és Velégen, mindegyik községben két ménnel.

Piaci árak:

1902. évi október hó 4 én.

Buza	13.—14.—
Rozs	11.40—11.60.
Arpa	9.30—11.—
Zab	11.10—11.40.
Tengeri	12.—13.—

A forgalom elég élénk.

Anyakönyvi statisztika

1902. évi szeptember hó 27-től október hó 4-ig.

I. Születés.

Született: 8 fiú, 16 leány. Ezekből törvényes fiú: 6, leány: 15; törvénytelen fiú: 1, leány: 1; halva született: 0 törvényes fiú, 0 leány; 1 törvénytelen fiú, 1 leány. — Összesen: 24. Iker pár 1.

II. Halálozás.

Elhalt: 7 fi, 13 nő. Ezekből 5 éven alul, törvényes fiú: 3, leány: 9; törvénytelen fiú: 2, leány: 0; 5 éven felüli fi: 2, nő: 4. — Összesen: 23.

E szerint a születés a halálozást 4-el mulja felül.

Elhaltak: Máhr Rozália, róm. kath., 1 és fél óras, veleszületett gyengeség, Felsőkirálysor 24. sz. — *Ráth Erzsébet,* róm. kath., 5 hónapos, bélhurut, Olaj-utca 65. sz. — *Zalka Erzsébet,* róm. kath., 1 napos, veleszületett gyengeség, Széchenyi-utca 140 sz. — *Máhr Katalin,* róm. kath., 1 napos, veleszületett gyengeség, Felsőkirálysor 24. sz. — *Szuk István,* róm. kath., 2 hónapos, veleszületett gyengeség, Malom-utca 10. sz. — *Horváth Terézia,* róm. kath., 4 éves, vörheny, Olaj-utca 35. szám. — *Lencsés István,* róm. kath., 4 éves, torokgyök, Sziget-utca 11. sz. — *Özv. Gál Mártonné,* szül. Répási Terézia, róm. kath., 57 éves, véres agyúta, Ösz-utca 3. sz. — *Pick Ignácné,* szül. Fischer Róza, izr., 42 éves, tüdőrák, Jókai-utca 12. sz. — *Özv. Baracskaai Szűts Pálné* szül. Rakits Emília, ev. ref., földirtokosnő, 79 éves, tüdőlob, Vörösmarty-tér 12. sz. — *Horváth Katalin,* róm. kath., 3 éves, agyhártyalob, Zöldfa-utca 23. sz. — *Nagy János,* róm. kath., 1 hónapos, veleszületett gyengeség, Megyeházter 11 sz. *Malomhelyi Ferenc,* róm. kath., 11 óras, veleszületett gyengeség, Sziget-utca 23. sz. — *Tóth Mária* róm. kath., 18 óras, veleszületett gyengeség, Szarcsa-utca 23. sz. — *Fister Katalin,* róm. kath. 4 éves, vörheny, Sorpince-utca 72. sz. — *Mick Antalné,* szül. Gyarmati Zsófia, ev. ref. 85 éves, végelgyengülés, Homokor 8. sz. — *Kaszás István,* róm. kath., földm. napsz. 21 éves, nőtlen, Rác-utca 38. sz. — *Lencsés András,* róm. kath., gyalogos, 22 éves, nőtlen, öngyilkosság, Bilek, Hercegovina. — *Berta Julianna,* róm. kath., 9 hónapos, heveny, gyomor- és bélhurut, Jancsár-utca 9. sz.

III. Házasüggökítés.

A fentjelzett idő alatt házasságra lépett: 7 pár.

IV. Kihirdetés.

Muskovits Pál, ács-segéd Székesfejevár és Morek Mária, Lepsény. — *Pöczé Pál,* kisbirto- kos, Táp-Szt.-Miklós és Kollár Erzsébet, Péér.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Figyelő. Ön észrevette, hogy lapunk leg-utóbbi számában Ó Felsége *nev-napja* helyett *születés-napot* írunk. Ez egyszerű tollhiba, a mit ön is tudhatott volna s így kár volt a póstakölt-ségért. Mi is észrevettük.

Nyilttér.)

KERESZTES ZSIGMOND
 azelőtt KREIZLER S. és FIA.
 divat-, vászon- és posztóruhász
 Székesfejérváron,
 Belpia, saját ház.
 ALAPÍTÁTOTT AZ 1842. ÉVBEN.

Tisztelettel hozom a t. c. közönség szíves tudomására, hogy 60 év óta KREIZLER név alatt fenálló üzletemet, melyben, mint főnök, több mint 30 év óta működöm,

KERESZTES ZSIGMOND

cég alatt folytatom tovább.

Nagyon kérem, tekintse ezt a névváltozást olyannak, hogy az üzlettulajdonos és vezető ugyanaz marad, de egyszerűsödés sziveskedjék szem előtt tartani azt is, hogy ugyanazon szigorú elvek maradnak fenn továbbra is, mint azelőtt, amelyek által cégem a vevőközönség annyira megtisztelő bizalmát megnyerte. Szigorúan betartott mérsékelt szabott árak, lelkiismeretes és pontos kiszolgálás: ezek voltak eddig is az elveim, ezek lesznek ezután is, és remélem, hogy általuk sikerülni fog a belém helyezett bizalmat továbbra is fenntartani.

Eleget téve a számos oldalról jövő megtisztelő felhívásnak, nagy posztó és vászonrak-

*) E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

tárom mellett egyrészt ruhakelmékből, másrészt butorkelmékből és szőnyegekben az eddiginél még sokkal nagyobb raktárt fogok tartani és remélem, hogy kitűnő minőségű árukból álló és dús raktárom által a tisztelt vevőközönség megelégedését megnyerem, a melyet kiérdemelni legbuzgóbb igyekezetem lesz.

Mintákkal póstaforultával kívánatra a legnagyobb készséggel szolgálók és nagybecsű parancsait kérve, maradok

kitűnő tisztelettel
Keresztes Zsigmond.

TÖGL és SZLANYINKA
 férj-szabók
 Sz.-Fejérvár, Szt.-Imre-utca 1. sz.

Van szerencsénk a m. t. közönséget értesíteni, hogy megérkeztek az őszi és téli idényre való legújabb divatu szövetek, melyből mindenkor dús raktárt tartunk.

Jutányos ár és pontos kiszolgálás!

Székesfejérvár szab. kir. város Polgár-mesterétől.
 17353/1902.

Pályázati hirdetmény.

Székesfejérvár szab. kir. városnál megüresedett, 2800 korona évi fizetéssel és 800 korona lakkbérrel javadalmazott I. számúvevői; esetleges előléptetés folytán megüresedendő 2400 korona évi fizetéssel és 600 korona lakkbérrel javadalmazott I. számúvevői; 2200 korona évi fizetéssel és 500 korona lakkbérrel javadalmazott II. számúvevői; 2000 korona évi fizetéssel és 500 korona lakkbérrel javadalmazott I. számúvevői; 1800 korona évi fizetései és 400 korona lakkbérrel javadalmazott II. számúvevői és végül 1400 korona évi fizetéssel és 300 korona lakkbérrel javadalmazott számfejtői állásra főispáni megbízatásból pályázatot hirdetek.

Felhívom ennél fogva a pályázni szándékozókat, hogy az 1883. I. t. c. 17. §-ban előírt képesítéseket igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényeiket Székesfejérvár szab. kir. város közigazgatási iktató hivatalába folyó évi október hó 15-ig bezárólag a hivatalos órák alatt nyújtsák be.

Székesfejérvár, 1902. szeptember 29.

Havranek József s. k.,
 polgármester.

Nemzeti irodalmunk legértékesebb alkotásait, a magyar irodalom főműveit

MAGYAR FRANKLIN-Társulat kiadása

REMEKÍRÓK

cím alatt egyöntetű szép kiadásban, 55 kötetben, díszes vászonkötésben adja közre a Franklin-Társulat.

Tartalmazza:

***Arany János** Kisfaludy Károly
 ***Arany László** Kisfaludy Sándor
 Balassa Bálint Kőlcsey Ferenc
 ***Bajza József** Kossuth Lajos
 Berzsenyi Dán. Madách Imre
 Csiky Gergely Mikos Kelemen
 Csokonay V. M. Pázmán Péter
 ***Csuczor Gerg.** Petőfi Sándor
 Deák Ferenc Reviczky Gyula
 Eötvös Józ. br. Széchenyi Ist. gr.
 Fazekas Mih. ***Szigligeti Ede**
 ***Garay János** Teleki László gr.
 Gyöngyössi I. ***Tompa Mihály**
 Gvadányi Józ. ***Vajda János**
 Kátmán József ***Vörösmarty M.**
 Katona József Zrinyi Miklós
 Kazinczy Fer. műveit.
 ***Kemény Zsigm.**
 Népies lyra Népballadák.
 Kurucköltészet.

* A csillaggal jelzett remekírók kiadási jogát a Franklin-Társulat magának szerződésileg biztosította, úgy, hogy azt más kiadó ki nem adhatja, ezen írók művei más versenytgyűjteményben meg nem jelenhetnek.

A Franklin-féle Magyar Remekírók 55 testes kötete felöleli a legbecesebbet, mit a magyar szellem teremtett és hivatalosan arra, hogy minden családi könyvtár gerince legyen.

A Franklin-féle Magyar Remekírók kiállítása méltó a nem-

zeti mű jelentőségéhez. Kötése pályanyertes, művészi, erős angol vászonkötés, a papírja famentes, soha meg nem sárguló; betűi külön e célra készülnek.

A Franklin-féle Magyar Remekírók öt kötetes sorozatokban jelennek meg minden félévben egy-egy öt kötetből álló sorozat.

A Franklin-féle Magyar Remekírók előfizetőinek külön kedvezményképen a most megjelenő új magyar **Shakspere-kiadás, 6** vaskor kötetben, díszkötésben **20 korona** — kivételes árban szállítatik, holott e kiadás bolti ára 30 korona lesz, és az eddig forgalomban volt Shakspere kiadás 100 koronába került. — Legkiválóbb költőink remek fordításai-ban közli Shakspere remekait e kiadás, névszerint Arany János, Petőfi, Vörösmarty, Szász Károly, Lévy József, Arany László, Rákosi Jenő, György Vilmos átültetésében. Ez az egyetlen teljes magyar Shakspere és értékes kiegészítője a Magyar Remekírók gyűjteményének. Megrendelhető a Magyar Remekírók-kal egyidejűleg.

A Franklin-féle Magyar Remekírók 55 kötetnyi teljes gyűjtemény ára 220 kor., mely összeg havi részletekben törleszthető; a hat kötetes teljes Shakspere kedvezmény ára 20 kor., a Remekírók előfizetőinek, ha a két mű

sajtó alá rendezik és az illető író életét és munkáinak jellemzését felölő bevezetéssel ellátják:

Alexander Bernát
 Angyal Dávid
 Badics Ferenc
 Bánóczy József
 Beöthy Zsolt
 Berzeviczy Albert
 Bayer József
 Endrődy Sándor
 Erdődi Béla
 Erdélyi Pál
 Ferenczy Zoltán
 Fraknói Vilmos
 Gyulai Pál
 Heinrich Gúsztyáv
 Koroda Pál
 Kossuth Ferenc
 Kozma Andor
 Lévy József
 Négyessy László
 Rákosi Jenő
 Riedl Frigyes
 Széchy Károly
 Széll Kálmán
 Váci János
 Vadnai Károly
 Voinovich Géza
 Zoltvány Irén

E fényes névsor biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a Magyar Remekírók megbízható szöveget adja a fölvert munkáknak s hogy minden életrajz önálló becsű munka lesz.

A Franklin-Társulat által kiadott Magyar Remekírók II. sorozata

épp most jelent meg, és a következő köteteket tartalmazza:

Arany János munkái II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes.

Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferenc.

Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál.

Szigligeti Ede színművei I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József.

Vörösmarty Mihály munkái II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

Még a télen megjelent I. sorozat pedig az alábbi öt kötetet adja:

Arany János munkái I. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.

Vörösmarty munkái I. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

Tompa Mihály munkái I. Sajtó alá rendezte Lévy József.

Garay János munkái. Sajtó alá rendezte Ferenczy Zoltán.

Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte Vadnai Károly.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés, valamint a Franklin-Társulat Budapesten.

Üzlet áthelyezés.

RODE IMRÉNÉ (Lasits Erzsé)

női divatárú üzlete
Székesfehérvár, Ferenc-rendűek épületében.
(Valmár Ferenczel szemben.)

Üzletem nagyobbitása végett van szerencsém értesíteni a n. é. vevő-közönséget, hogy ezentúl **állandóan személyesen** fogom üzletemet tovább vezetni, miután nagyobb **bécsi és párisi gyárral** vagyok összekötöttesben. Ezideig irányomban tanusított szíves támogatásért köszönetet mondva és egyben kérve továbbra is a n. é. vevő-közönség szíves támogatását.

Nagy választék mindennemű gyermek és női legújabb divatu **bécsi és párisi őszi és téli modelle kalapokban**, melyeket meglepő olcsó árakon számítok.

Újdonságok naponta érkező **bécsi és párisi modelle kalapokban** nagy választék

KOVÁTS ANTAL

női- és női divat, rövidárú és koszorú raktára
Székesfehérvárott, Városház-tér.

Az őszi idény következtével becses figyelmébe ajánlom nagy választékban levő férfi és női ingeim, alsó-nadrágok, hálóingek, harisnyák, legjobb minőségű bőr és kötött keztyűk, flanel és szövet blousok, francia fűzők és esőernyőket.

Vászon és abrosz gárnaturák, kezdet és előrajzolt kézi-munkák és kellékek.

Valódi Jäger alsó ruházat.

Himzett stráfok méterje 6 krtól kezdve.

A közönség szíves pártfogását kérve

maradtam tisztelettel

KOVÁTS ANTAL.

Városház-tér.

Raktáron levő összes átvett árakat mélyen leszállított áron árúsztom el.

SZALAY GYULA

* * * műorgona építő intézete * * *

ALAPITTATOTT 1879.

SZÉKESFEHÉRVÁROTT,

ALAPITTATOTT 1879.

* * LÖVÖLDE-UTCA. * *

Elfogad megrendelést a legújabb rendszerű templom- és hangversenyorgonák elkészítésére hat évi jótállás mellett. Raktáron tart kisebb és közép nagyságu új és átalakított templomorgonákat. Zongorák, pianók és harmoniumokat. Orgonák évi kezelését és gondozását **mersékelt áron** eszközözi az ország bármely részében.

Költségvetést ingyen és bérmentve küld.

Másolat.

Jegyzőkönyv, mely felvételezt Gyulafalván, 1898. év Október 12-én az orgona átvétele ügyében.

Alulírottak megjelenvén, hogy Ó Nmsága Császka György koloccai érsek úr által építtetett templomunkba felállított új orgonát megvizsgáljuk, ott a következőket tapasztaltuk:

Az / . a. mellékelt tervezetnek az orgona úgy külsőleg, mint belső szervezetében teljesen megfelel, a mit tiszta lelkiismerettel nevünk aláírásával bizonyítunk.

Miután Ó Nmsága Kegyelmes Urunknak az orgona építésért leghálásabb köszönetünket nyilvánítjuk a község nevében, elismerjük, hogy az orgona kedves benyomást tesz impozáns alakja s román stylu külseje által a szemléltőre és kellemes, átható, ömör, tiszta hangjával uralja gyönyörű templomunk minden legkisebb részét; ezért az építő Szalay Gyula urnak hálával adózunk e helyen.

K. m. f.

(P. H.)

Wais Mihály s. k., lelkész.

Kucsera Gyula s. k., kitanító.

Katona József s. k., tanító.

Szekely Sándor s. k., közs. jegyző.

Lábodi András s. k., bíró.

Rohacsék Antal s. k., II. bíró.

Szekeres András s. k.

Soós Mihály s. k.

HIRDETÉSEK

a „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ“ részére
jutányos áron felvételeknek

a kiadóhivatalban, Szent István-tér I. sz.

Első székesfehérvári aranyozó- és templomdiszító műterem
és saját készítményű

TÜKÖR-, KÉP- ÉS KÉPKERET-RAKTÁR.

Alapított 1865-ben.

Jelenlegi tulajdonos: **Uj. Schaumann József**, aranyozó- és templomdiszító,
ki bármiféle új és régi aranyozást, templomdiszítést és minden e szakmába vágó munkát és szent szobrokat tartós és jó kivitelben, jótállás mellett készít.

Raktár és iroda:

SZENT IMRE-UTCA,
(Barátok épülete.)

SZÉKESFEHÉRVÁR,

ISKOLA-UTCA,
(6. szám.)